

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลังและความเป็นมาของปัญหา

คุณภาพของประชากร เป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งในการพัฒนาประเทศ
ตั้งที่รัฐบาลได้ให้ความสำคัญและบรรจุแผนการพัฒนาประชากรไว้ในแผนการพัฒน
เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ มีการจัดสรรงบประมาณในการพัฒนาด้วยจำนวนเงิน
ที่เพิ่มสูงขึ้นเรื่อย ๆ เพื่อพัฒนาคุณภาพของประชากรให้สูงขึ้น โดยการส่งเสริมให้
ทุกคนมีความรู้ความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ
และสังคม มีคุณธรรม รู้จักพึ่งพาตนเอง และมีบทบาทในการพัฒนาส่วนรวม
(สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2529 : 38-39)
การพัฒนาประชากรที่มีประสิทธิภาพนั้น จะต้องเริ่มตั้งแต่วัยเยาว์เพื่อจะได้วาง
รากฐานสิ่งที่ตั้งงาม การสร้างเสริมคุณภาพชีวิตจะต้องกระทำต่อเนื่องในทุกช่วง
ของชีวิต ด้วยการให้การศึกษทั้งในระบบและนอกระบบซึ่งเป็นการศึกษาที่ไม่รู้จบ
ดังที่มีผู้กล่าวไว้ว่า "การศึกษาที่ไม่รู้จบจะช่วยพัฒนาคุณภาพของประชากร"
(ประเวศ วะสี, 2531 : 86)

เด็กเป็นสมาชิกที่มีค่าของประเทศ เป็นผู้สืบทอดศิลปวัฒนธรรมและวิถี
ชีวิตจากคนรุ่นหนึ่งไปยังคนอีกรุ่นหนึ่ง เป็นที่ยอมรับกันทั่วไปว่า อนาคตของชาติ
จะเจริญก้าวหน้าหรือเสื่อมลงอยู่กับประสิทธิภาพของเด็กในวันนี้ เด็กจึงเปรียบ
ประดุจหัวใจของชาติ เป็นศูนย์กลางของความรักและความหวังของประชากรทั้งมวล

องค์การสหประชาชาติได้ตระหนักถึงความสำคัญของเด็ก จึงกำหนดให้ปี
พ.ศ. 2522 เป็นปีเด็กสากล โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะให้ผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับเด็ก
ในประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก ได้หันมาสนใจต่อสภาพและความต้องการของเด็กมากขึ้น
ทั้งนี้เพราะต้องการพัฒนาเด็กให้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีความคิด มีเหตุผล และมีความ

สามารถในการสร้างสรรค์ประโยชน์ให้แก่สังคม หน่วยงานต่าง ๆ ทั้งฝ่ายรัฐบาล และเอกชนจึงพยายามจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความเจริญงอกงามในด้านต่าง ๆ ให้แก่เด็ก กิจกรรมอย่างหนึ่งที่จัดขึ้นเพื่อสนองวัตถุประสงค์ดังกล่าวคือ การผลิตหนังสือสำหรับเด็กและเยาวชน หนังสือประเภทนี้มีความสำคัญอย่างยิ่ง ดังพระดำรัสของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เนื่องในงานสัปดาห์ห้องสมุดครั้งที่ 1 พุทธศักราช 2529 ว่า

"หนังสือที่ข้าพเจ้าคิดว่าสำคัญมากที่สุดอย่างหนึ่งคือ หนังสือสำหรับเด็ก วัยเด็กเป็นวัยเรียนรู้ เด็ก ๆ ส่วนใหญ่สนใจที่จะทราบเรื่องราวต่าง ๆ ที่แปลกใหม่อยู่แล้ว ถ้าเรามีหนังสือที่มีคุณภาพทั้งเนื้อหาและรูปภาพให้เขาอ่าน เขาจะได้ทั้งความรู้และความบันเทิง เด็กจะเติบโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์ รอบรู้ มีคุณธรรมประจำใจ มีความรักบ้านเมือง มีความปรารถนาจะทำความดีที่ควร"

เยาวชนเป็นผู้ที่อยู่ในวัยกึ่งกลางระหว่างเด็กกับผู้ใหญ่ เป็นวัยที่มีความสนใจเรื่องราวต่าง ๆ ตั้งแต่เรื่องของความเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายตนเอง เรื่องสังคม ตลอดจนแนวความคิดทางคุณธรรม และความใฝ่ฝันนานาประการ จิตใจส่วนหนึ่งยังมีความใฝ่ฝันแบบเด็ก ๆ ที่มองเห็นทุกอย่างสวยงามและมีความหวัง ในขณะที่จิตใจอีกส่วนหนึ่งเริ่มรับรู้สภาพความเป็นจริงของชีวิต วัยนี้เป็นวัยแสวงหาทั้งความรัก ความแปลกใหม่ และความต้องการเป็นตัวของตัวเอง นอกจากนี้ยังเป็นวัยที่อ่อนไหวต่อสิ่งเข้ายวน และสิ่งฉาบฉวยในชีวิตประจำวัน

วรรณกรรมเยาวชนเป็นอุปกรณ์สำคัญในการพัฒนามนุษย์จากวัยเด็กไปเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพ ทั้งนี้เพราะวรรณกรรมมีบทบาทต่อการพัฒนาเยาวชนให้เจริญงอกงามได้ทั้งทางด้านจิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา สามารถถ่ายทอดความรู้ ความคิด ปรัชญาคุณธรรม จริยธรรม ให้ความบันเทิง ความเพลิดเพลิน ช่วยหล่อหลอมจิตใจของเยาวชนให้เป็นพลเมืองดีของชาติได้ เพราะวรรณกรรมเยาวชน

จะเป็นสื่อในการให้ประสบการณ์แก่เยาวชนได้ เนื่องจาก "เด็กเปรียบเสมือน เมล็ดพันธุ์ผัก ถ้าปลูกเลี้ยงให้ดีก็จะเจริญงอกงาม... หนังสือมีอิทธิพลต่อชีวิตจิตใจ เด็กอย่างที่เรานึกไม่ถึง (สุพัตรา ชุ่มเกตุ, 2522 : 4) การส่งเสริมให้เยาวชน ได้อ่านหนังสือจึงเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญมาก เพราะมีผลต่อการดำเนินชีวิต ทั้งในปัจจุบันและอนาคต พระเจ้าวรวงศ์เธอกรมหมื่นพิทยาลงกรณ์ฯ ได้ตรัสในพิธี เปิดการสัมมนาหนังสือเยาวชน ซึ่งจัดโดยคณะกรรมการฝ่ายวัฒนธรรมของคณะกรรมการแห่งชาติ ว่าด้วยองค์การศึกษาวินยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO) เมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน พ.ศ. 2509 ว่า

"หนังสือเป็นอุปกรณ์ที่มีค่าต่อมนุษย์เป็นอันมาก การส่งเสริมให้ เด็กรักการอ่านและซาบซึ้งในคุณค่าของหนังสือนั้น เป็นสิ่งที่ผู้ใหญ่ ควรกระทำด้วยเป็นเสมือนการแผ้วถางทางชีวิตของเขาให้เดิน ไปสู่อากาศอันแจ่มใส... เป็นวิธีการพัฒนาคนที่แนบเนียนและ งดงาม" (อ้างถึงใน แม้นมาส ชวลิต, 2509)

หนังสือสำหรับเยาวชนวัย 11-14 ปี เป็นหนังสือที่มีความสำคัญและมี ประโยชน์อย่างยิ่ง เยาวชนเป็นวัยแห่งการปรับตัว วัยแห่งปัญหา เป็นวัยที่มีความ เกร็งเครียดทางอารมณ์เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย อารมณ์ และ สังคมอย่างมากมาย" (รัชณี แพรนิมิตร, 2523 : 2) เพราะในขณะที่ร่างกาย เปลี่ยนแปลงและต้องการอาหารไปเสริมสร้างอย่างมากมาย สมองและจิตใจก็ต้องการ อาหารตาอาหารใจมาหล่อเลี้ยงเช่นเดียวกัน ฉะนั้นเพื่อสนองอารมณ์และความ ต้องการทางจิตใจ จึงต้องอาศัยหนังสือเป็นอุปกรณ์สำคัญ ดังนั้นหนังสือสำหรับเด็ก วัยนี้จึงมีความสำคัญและมีความจำเป็นอย่างมากในด้านที่ช่วยชี้แนะแนวทางที่ถูกต้อง ให้แก่เยาวชนที่อยู่ในวัยหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิตให้ประสบกับความสำเร็จ ได้พบกับ อุดมคติและอิสรภาพที่เขาปรารถนา

การสร้างสรรคัวรรณกรรมเยาวชนไม่ใช่เป็นสิ่งที่กระทำกันได้ง่าย โดยง่าย นักเขียนที่ประสบความสำเร็จจากการสร้างผลงานวรรณกรรมเยาวชน จะต้องเป็น

ผู้ที่เข้าใจความรู้สึก ความไม่ฝืน และความปรารถนาของเด็กได้เป็นอันดับแรก และสามารถใช้กลวิธีการสื่อสารให้เด็กเข้าใจได้ นอกจากการรู้จักธรรมชาติของเด็กและการสร้างสรรค์ผลงานให้เข้าถึงเด็กได้อย่างดีแล้วยังต้องมีความสามารถอย่างยอดเยี่ยมในทางกลวิธีการนำเสนอที่มีลักษณะเฉพาะพิเศษไปกว่าการเขียนนวนิยายธรรมดา วรรณกรรมเยาวชนที่มีประสิทธิภาพในการสื่อสารต้องให้สัมผัสทางอารมณ์ และมีความละเอียดอ่อนมาก หนังสือสำหรับเด็กมีความผิดแผกจากหนังสือสำหรับผู้ใหญ่ดังที่ผู้รู้ทางวรรณคดีได้กล่าวไว้ว่า "วรรณคดีไทยไม่ค่อยมีงานประพันธ์ที่จะใช้สอนเยาวชนได้" (บุญเหลือ เทพยสุวรรณ, 2517 : 202) และ "การนำเอาวรรณคดีมาเป็นเครื่องสอนศีลธรรมจึงเป็นสิ่งที่กระทำที่ยาก ยิ่งถ้าจะนำมาสอนจริยธรรมให้แก่ผู้ที่ยังอ่อนวัยด้วยแล้ว ปัญหาที่จะยิ่งเพิ่มมากขึ้น เพราะโลกของวรรณคดีเป็นโลกที่ครอบคลุมประสบการณ์ของมนุษย์ในทุกแง่ทุกมุม และในโลกของประสบการณ์ ในบางครั้งธรรมก็อาจชนะธรรมะ คนทำดีทำแล้วไม่ได้ดี นั่นคือโศกนาฏกรรมของมนุษยชาติที่ไม่ควรนำมาสอนเด็กที่ยังอ่อนประสบการณ์... วรรณคดีที่จะสอนเด็กนั้น จะต้องแต่งขึ้นใหม่ตามวัตถุประสงค์ที่แน่ชัดพอควร" (เจตนา นาควัชระ, 2524 : 79)

เนื่องจากจุดมุ่งหมายในการทำหนังสือ เด็กขึ้นอยู่กับเด็กเป็นสำคัญ ผู้เขียนหนังสือเด็กต้องมีความรู้ในการเขียนว่า "หนังสือสำหรับเด็กที่ดั้นนั้น ควรตรงกับความสนใจของเด็ก เนื้อเรื่องเหมาะสมกับความสนใจและความต้องการของเด็กที่มีตามธรรมชาติ เค้าวโครงเรื่องไม่ซับซ้อน มีแนวของเรื่องเด่นชัด เด็กสามารถเข้าใจเรื่องได้โดยง่าย เรื่องกระชับไม่เยิ่นเย้อ ตัวละครอยู่ในวัยใกล้เคียงกับเด็ก เนื้อเรื่องไม่ยาวนัก และเป็นเรื่องที่เด็กพอมีประสบการณ์ที่สามารถเข้าใจได้" (เพ็ญประภา กฤตยานวิชัย, 2529 : 1) "ส่วนสำนวนภาษาควรเป็นภาษาง่าย ๆ ตรงไปตรงมา เด็กสามารถเข้าใจได้" (สุพิศตรา ชุมเกตุ, 2522 : 4) การสร้างสรรค์วรรณกรรมเยาวชนจึงไม่ใช่เป็นสิ่งที่กระทำกันได้ง่าย เพราะเหตุที่ว่า มีข้อจำกัดมากกว่าวรรณกรรมโดยทั่วไป

การจัดการประกวดหนังสือสำหรับเด็ก เป็นกิจกรรมหนึ่งที่ส่งเสริมให้มีการผลิตวรรณกรรมเยาวชนที่มีคุณภาพออกสู่ห้องตลาด เป็นการให้กำลังใจแก่ผู้เขียนและผู้จัดพิมพ์ วรรณกรรมเยาวชนเล่มใดได้รับรางวัลจะชาติเป็นพิเศษ ทำให้ผู้ผลิตมีกำลังใจที่จะสร้างผลงานที่ได้มาตรฐานออกสู่ตลาดหนังสือ

สำหรับประเทศไทย ได้เริ่มจัดงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติขึ้นครั้งแรกตามประกาศเชิญชวนขององค์การศึกษาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งประเทศไทยใน ปี พ.ศ. 2515 และได้จัดติดต่อกันมาจนถึงปัจจุบัน โดยมีคณะกรรมการพัฒนาหนังสือแห่งชาติ ว่าด้วยการศึกษาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งประเทศไทย กระทรวงศึกษาธิการ เป็นผู้ดำเนินงาน จัดการประกวดหนังสือดีเด่นประจำปี โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะส่งเสริมให้มีการผลิตหนังสือดีและส่งเสริมการอ่านหนังสือ การประกวดจำแนกออกเป็นประเภทต่าง ๆ รวมทั้งการประกวดหนังสือดีเด่นประเภทบันเทิงคดีสำหรับเด็กวัย 11-14 ปี ซึ่งจัดว่าเป็นวรรณกรรมเยาวชนที่น่าสนใจและมีความสำคัญอย่างยิ่ง การประกวดหนังสือเป็นกิจกรรมที่ช่วยกระตุ้นให้มีการเขียนวรรณกรรมเยาวชนออกมาสู่ประชาชน มีนักเขียนวรรณกรรมสำหรับเยาวชนที่มีชื่อเสียงไม่น้อยกว่านักเขียนประเภทอื่น นักเขียนวรรณกรรมเยาวชนที่มีชื่อเสียงในปัจจุบัน ได้แก่ เบญจา แสงมะลิ, สุทธิลักษณ์ อัมพันธ์วงศ์, ทิพย์วาณี สนิทวงศ์ ณ อยุธยา, ประสิทธิ์ มุสิกเกษม, พิบูลศักดิ์ ละครพล, เทพศิริ สุขโสภา, มาลา คำจันทร์, มานพ แก้วสนิท, วิริยะ สิริสิงห์, อำนาจ เย็นสบาย, จำลอง ผึ้งชลจิตร, ทานู อันประเสริฐ, ส. พุ่มสุวรรณ และ วินัย รอดจ่าย ฯลฯ

ในบรรดานักเขียนเหล่านี้ มาลา คำจันทร์ มีผลงานที่โดดเด่นเป็นพิเศษ เนื่องจากผลงานของเขาได้รับรางวัลหนังสือดีเด่นประเภทบันเทิงคดีสำหรับเด็กอายุ 11-14 ปี ถึง 4 เรื่อง คือ

ปี พ.ศ. 2523 ได้รับรางวัลดีเด่นจากวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง

หมู่บ้านอาบจันทร์

- ปี พ.ศ. 2524 ได้รับรางวัลดีเด่นจากวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง ลูกป่า
- ปี พ.ศ. 2532 ได้รับรางวัลดีเด่นจากวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง เขี้ยวเสือไฟ
- ปี พ.ศ. 2533 ได้รับรางวัลดีเด่นจากวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง หุบเขากินคน

รางวัลดีเด่นที่ได้รับเป็นรางวัลจากการประกวดหนังสือโดยคณะกรรมการพัฒนาหนังสือของคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ ซึ่งจัดขึ้นในงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ วรรณกรรมเยาวชนของเขาเป็นที่สนใจมาก ดังเช่นมีผู้วิพากษ์วิจารณ์ถึงผลงานของเขาอย่างกว้างขวาง เป็นต้นว่า

มาลา สามารถที่จะเผยแพร่กิจกรรมของตัวละครแต่ละตัวได้อย่างละเอียดทั้งแนวความคิด ที่ติดอยู่กับตัวละครแต่ละตัวได้อย่างแนบเนียน เราจะไม่รู้สึกว่าคุณตัวละครแต่ละตัวถูกยัดเยียดให้คิดเช่นนั้น การเชื่อมต่อของแต่ละบท ช่วยให้ภาพของตัวละครที่มาลาสร้างเอาไว้มีรายละเอียดมากขึ้น ภาษาที่เลือกใช้ก็มีความกระชับ (ธีรา สาราช, 2531 : 19)

มาลา คำจันทร์ มีผลงานทางวรรณกรรมเยาวชนออกมาอย่างสม่ำเสมอเริ่มตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2523 เป็นต้นมา วรรณกรรมเยาวชนส่วนใหญ่เป็นวรรณกรรมเยาวชนที่ได้รับรางวัลดีเด่น ตั้งแต่เรื่องแรกคือ หมู่บ้านอาบจันทร์ และล่าสุดคือ วรรณกรรมเยาวชนเรื่อง หุบเขากินคน ซึ่งได้รับรางวัลในปี พ.ศ. 2533 มีผู้สนใจพัฒนาการในงานเขียนของเขาในเรื่องนี้ว่า

...ตัวละครเป็นเยาวชนเหมือนกัน แต่สิ่งที่เปลี่ยนไปในงานของมาลา คือ การเดินเรื่องที่ฉับไวและการใส่จุดใคร่รู้ไว้หลาย ๆ จุด ทำให้เกิดความอยากรู้อยากเห็นแก่คนอ่านอันเป็นเสน่ห์อย่างหนึ่งของการเขียนหนังสือ (บัวแพน นันทพิสัย, 2532 : 40)

และ

...ไม่ว่าจะเป็นการใช้ภาษา ฉาก และผู้คน หรือภาษาที่ใช้
ในการพูดคุยกันของตัวละคร เห็นได้ชัดว่า มาลา คำจันทร์
ก้าวไปไกลกว่านวนิยายเรื่องอื่น ๆ ของเขา (خاب เจริญ,
2531 : 19)

นอกจากนี้ สุชาติ สวัสดิ์ศรี ได้กล่าวถึง มาลา คำจันทร์ ใน "สนทนากับ
สุชาติ สวัสดิ์ศรี" ซึ่งตีพิมพ์ในหนังสือสยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์ (ปีที่ 37 ฉบับที่ 4, 8-14
กรกฎาคม พ.ศ. 2533) ว่า

...เวลาผมอ่านก็จะดูเนื้อหาแต่ละเรื่องเป็นหลักมากกว่า
อย่างทีบอกข้อดีก็มีคือ ทำให้ผมได้เห็นความมุ่งมั่น ได้เห็นพัฒนาการ
พัฒนาการของเขา เพราะบางคนส่งหลาย ๆ เรื่องเห็นอยู่
เหมือนกันว่าเรื่องแรก ๆ ไม่ค่อยดีนัก พอเรื่องหลัง ๆ ก็ดีขึ้น
เรื่องที่ดีที่สุดของเขาอาจมาทีหลังก็ได้ กรณีนี้คล้ายมาลา คำจันทร์
ผมคิดว่ามาลาตอนนั้นก็ไมต่างกัน...

ผู้ศึกษาเห็นว่าข้อวิพากษ์วิจารณ์เหล่านี้ให้ข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์
จึงเกิดความสนใจประกอบกับยังไม่เคยมีผู้ใดศึกษาวรรณกรรมเยาวชนของเขา
อย่างละเอียดมาก่อน จึงสนใจที่จะศึกษาวรรณกรรมสำหรับเยาวชนของ มาลา
คำจันทร์ ที่ตีพิมพ์ในระหว่างปี 2523-2534 ทั้งในด้านเนื้อหาและกลวิธีการประพันธ์
การศึกษาดังกล่าวอาจส่งผลต่อวรรณกรรมปัจจุบัน ในการสร้างและเสกงานที่มีคุณภาพ
เพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีประสิทธิภาพอันเป็นผลต่อการพัฒนา
ประเทศให้เจริญก้าวหน้าสืบไป

สมมติฐาน

วรรณกรรมเยาวชนของ มาลา คำจันทร์ เป็นวรรณกรรมที่เนื้อหาทางจริยธรรม และมีกลวิธีการประพันธ์ที่เหมาะสมกับความรู้และประสบการณ์ของเยาวชน

วัตถุประสงค์

เพื่อวิเคราะห์วรรณกรรมเยาวชนของ มาลา คำจันทร์ ในด้านเนื้อหาทางจริยธรรม และกลวิธีการประพันธ์

ความสำคัญและประโยชน์

1. ผลของการศึกษาค้นคว้าทำให้ทราบถึงลักษณะเฉพาะของวรรณกรรมเยาวชน
2. ผลของการศึกษาค้นคว้าทำให้เข้าใจงานเขียนประเภทวรรณกรรม-เยาวชนของมาลา คำจันทร์ ทั้งด้านเนื้อหา และกลวิธีการประพันธ์
3. ผลของการศึกษาค้นคว้าจะเป็นแนวทางในการสร้างและเสฟงานวรรณกรรมเยาวชนเรื่องอื่น ๆ ต่อไป
4. ผลของการศึกษาอย่างละเอียดทั้งในด้านเนื้อหา กลวิธีการประพันธ์จะเป็นส่วนเสริมในการศึกษาวรรณกรรมไทยประเภทนวนิยาย

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะศึกษาเนื้อหาทางจริยธรรม และกลวิธีการประพันธ์ในวรรณกรรมสำหรับเยาวชนของ มาลา คำจันทร์ ที่พิมพ์เป็นเล่มในช่วงปี พ.ศ. 2523-2534 จำนวน 6 เรื่องคือ

1. หมู่บ้านอาบจันทร์
2. ลูกป่า
3. นกแอ่นฟ้า
4. บ้านไร่ชายคอง
5. เขี้ยวเสือไฟ
6. หุบเขากินคน

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. การศึกษาวิเคราะห์ครั้งนี้จะศึกษาภายในตัวบทของวรรณกรรมประเภทนวนิยายของผู้แต่งที่ใช้นามปากกาว่า มาลา คำจันทร์ เท่านั้น
2. คำว่าวรรณกรรม^{เด็ก}และวรรณกรรมเยาวชน จะใช้เป็นคำไวพจน์กัน
3. วรรณคดีและวรรณกรรม ผู้วิจัยถือว่ามีความหมายตรงกันคือ ศิลปกรรมที่ใช้ภาษาเป็นอุปกรณ์ในการสื่อสาร

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. วรรณกรรมเยาวชนของ มาลา คำจันทร์ หมายถึง นวนิยายสำหรับเยาวชนที่อายุ 11-14 ปี และเป็นผลงานของ เจริญ มาลาโรจน์ ซึ่งใช้นามปากกาว่า มาลา คำจันทร์ ดังรายชื่อหนังสือที่ระบุไว้ในขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า
2. เนื้อหาทางจริยธรรม หมายถึง สารที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกผิดชอบชั่วดี ซึ่งส่งผลเป็นพฤติกรรมอันจัดเป็นคุณธรรม

วิธีดำเนินการ

1. ขั้นสำรวจและรวบรวมข้อมูล
 - 1.1 ศึกษาแนวทางการวิเคราะห์วรรณกรรมจากหนังสือ เอกสารวารสาร ตลอดจนงานวิจัยต่าง ๆ

1.2 ศึกษาและรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร ตลอดจนงานวิจัย
ที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดทางจริยธรรม ลักษณะของวรรณกรรมเยาวชนและการสร้าง
หนังสือสำหรับเด็ก

1.3 ศึกษาวรรณกรรมเยาวชนของ มาลา คำจันทร์ ที่ได้กล่าวไว้
ในขอบเขตของการวิจัยเพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลในการวิเคราะห์ต่อไป

2. ขั้นวิเคราะห์ข้อมูล

จัดกระทำกับข้อมูลโดยวิธีศึกษาจากวรรณกรรมเยาวชนตามขอบเขต
ของการวิจัยที่ได้วางไว้

3. ขั้นรายงานผล

รายงานผลด้วยการพรรณนาวิเคราะห์ พร้อมทั้งสรุปและให้ข้อ
เสนอแนะ